

— Знаете ли що? — Мѣсецътъ ни откраднаха селянетѣ отъ близкото село, трѣбва да отидемъ да си го вземемъ назадъ!

Всички го послушали. Едни отъ тѣхъ грабнали лопати, мотики, други—търнакопи, коси, колове, трети—вилы, сърпове и така въоръжени тръгнаха да си отнематъ мѣсеца.

Като дошли до срѣдъ пѣтя, мѣсецътъ се показалъ отново.

— Ахъ, ето, гледайте,—викналъ онзи селянинъ, който прѣвъ казалъ, че имъ откраднаха мѣсеца—селянетѣ ни видѣли, уплашили си и ни пустнали мѣсеца! . . . .

Всички се върнали радстни въ селото си.

II.

Дѣтето на единъ отъ тѣзи селяне си пѣхнало ржката въ едно гърне съ орѣхи. Сграбчило то една шепа. но не могло да я извади, защото уста на гърнето била тѣсна. Дѣтето почнало да плаче и родителитѣ му дошли на помощъ. Но и тѣ, като глупави, не знаели какъ да му помогнатъ!

Повикали съсѣдитѣ си, съсѣдитѣ имъ—тѣхнитѣ съсѣди и по този начинъ се събрали всичкитѣ саяни у тѣхъ. Всички се чудели и мислили, какъ да помогнатъ на нещастното дѣте. Най-сетнѣ рѣшили да му отрѣжатъ ржката.

Случайно по пѣтя минавалъ селянинъ отъ друго село. Видѣлъ той навалицата и влѣзълъ при тѣхъ. Приближилъ се до дѣтето и попиталъ що има. Казали му. Засмѣлъ се той и рекълъ:

— Нима сте толкова прости, — толкози луди?! . . . Защо ще отрежете ржката на дѣтето, когато има леснина. . . Нека дѣтето пустне орѣхитѣ и тогава безъ мъжа ще си извади ржката!..